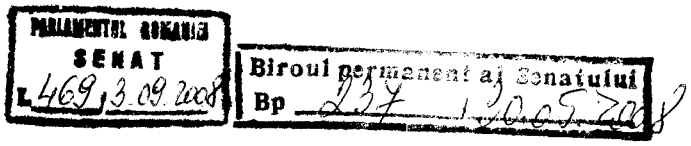
ROMÂNIA

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind responsabilitatea prezidențială

Analizând **propunerea legislativă privind responsabilitatea prezidențială**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B237 din 07.05.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată şi art.46(3) din Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect reglementarea unor aspecte privind răspunderea preşedintelui României pentru comiterea unor fapte care să constituie infracțiunea de abuz în serviciu ori infracțiunea de neglijență în serviciu.

Prin conținutul său, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată.

În aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că soluțiile propuse prin proiect exced cadrului constituțional rezervat instituției Preşedintele României, respectiv normelor cuprinse în Titlul III, Capitolul II din Legea fundamentală.

În acest sens, menționăm că în art.84 alin.(2) este consacrat un regim de protecție a Preşedintelui României, autoritate care se bucură de imunitate în aceleaşi condiții ca şi membrii Parlamentului, dispozițiile art.72 alin.(1) din Constituție aplicându-se în mod corespunzător. Acest text constituțional stabileşte pentru parlamentari şi, implicit, pentru Preşedintele României, principiul independenței opiniilor, în sensul că nu poate exista temei pentru antrenarea răspunderii juridice a acestora în raport de voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Întrucât textul nu face distincție, sunt avute în vedere toate formele răspunderii juridice, inclusiv răspunderea penală. Deci, Preşedintele României nu răspunde pentru opiniile politice,

declarațiile şi inițiativele exprimate în exercitarea prerogativelor prezidențiale pe întreaga perioadă a mandatului.

Excepția de la regula generală a imunității o constituie art.95 şi 96 din Constituție, care reglementează instituția juridică a suspendării Preşedintelui României, respectiv punerea sub acuzare a acestuia.

Astfel, potrivit art.95 alin.(1), în cazul săvârşirii unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției, Preşedintele României poate fi suspendat din funcție de Camera Deputaților şi de Senat, în şedință comună, cu votul majorității deputaților şi senatorilor, după consultarea Curții Constituționale.

Măsura suspendării din funcție a Preşedintelui României este însă consecința unor încălcări grave a prevederilor constituționale, aprecierea asupra gravității acestor fapte aparținând Camerelor reunite ale Parlamentului.

Potrivit art.96 alin.(1) din Constituție, Camera Deputaților şi Senatul, în şedință comună, cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților şi senatorilor, pot hotărî **punerea sub acuzare** a Preşedintelui României **pentru înaltă trădare.**

Punerea sub acuzare a Preşedintelui României de către cele două Camere ale Parlamentului echivalează, de fapt, cu o retragere a imunității sale, necesară pentru a se putea declanşa urmărirea penală, Constituția reglementând în acest caz suspendarea de drept a Preşedintelui României.

Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație şi Justiție, Preşedintele României fiind demis de drept la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Având în vedere că dispozițiile constituționale prevăd **numai aceste două forme** de răspundere a Preşedintelui României, prin lege nu pot fi reglementate alte fapte prin care să fie antrenată răspunderea juridică, respectiv răspunderea penală a Preşedintelui României, astfel cum se prevede prin proiect.

În considerarea celor menționate mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată.

PREŞEDINTE

dr. Dragoş ILIESCU

București
Nr. 641/29.05.2008